

Niculae SUCIU-GHERLA

S-a născut la 16 mai 1937, la Hășdate, o comună situată în apropiere de orașul Gherla, județul Cluj, nu departe de Mănăstirea Nicula, unde urmează primele clase elementare. În anul 1953, susține examenul de admitere și devine elev în anul întâi, la Școala Medie Tehnică de Construcții din Cluj, cu speranța de a se pregăti pentru viitor, într-o meserie sigură și plină de satisfacții. Din păcate, iluzia aceasta nu a putut deveni realitate, datorită faptului, că noua lege a învățământului, desființează școlile medii tehnice în anul 1955, după absolvirea a numai patru promoții. Celalți elevi din anii I-II-III, au rămas „în voia soartei”, fapt care-l forțează pe eroul nostru, de a continua o școală de meserii, apoi liceul la seral și în final o școală post liceală-tehnică, la Sibiu, în urma căreia va deveni tehnician și încadrat astfel la Combinatul de Prelucrare a Lemnului din Gherla. Aici își va continua activitatea, fără întrerupere, până la pensionare, la vârsta de 60 de ani, în 1997.

Preocupări literare

Fiind atras încă din școală de literatură, acum, fiind la pensie, își permite „luxul” de a-și cumpăra mai multe cărți și a le citi cu mare atenție, pe nerăsuflăte, cum se spune. După citirea cu atenție a unei cărți, începea să facă (pentru sine), analiza acesteia, pentru a-i înțelege mai bine conținutul și, a trage învățăminte descoperite, pe care le „depozita” într-un caiet special. Dar, demn de remarcat este faptul că nu se mărginea, doar a le consemna, ci era interesat de a-i cunoaște și pe autori. Rezultatul acestui demers, s-a dovedit a fi deosebit de benefic, reușind astfel să-i cunoască pe cei mai mulți dintre ei, legând în final adevărate prietenii. Cel care l-a impresionat în mod deosebit, chiar de la început, a fost poetul Adrian Păunescu, cu care a avut o relație specială, la început prin corespondență și mai apoi prin întâlniri directe, trezindu-i astfel „iubirea pătimașă pentru țară și poporul român”.

Cărți publicate

- „Cronica unui cititor fără asemănare”, Editura Napoca Nova, Cluj-Napoca, 2018;
- „Pelerin pe cărări de suflet”, Editura PIM, Iași, 2022;
- „Printre autori și scrierile lor”, Editura PIM, Iași, 2023.

Colaborări la reviste și antologii

Concretizarea activității sale publicistice, poate fi urmărită, atât într-o serie de reviste literare, de cultură și arte, precum și în diverse Antologii. Să amintim câteva: „Flacăra - lui Adrian Păunescu”; revista „Zorile Bucovinei” - Cernăuți, Ucraina; „Crai nou” - Suceava; „Curierul Ucrainian”; „Literatură și Artă” - Chișinău; „Zorile Bucovinei” - Cernăuți; „Cuvântul liber” - Târgu Mureș; „Săptămânalul” - Rădăuți; „Eminesciana” - București; „Astra de jos” - Dej, județul Cuj; „Scriptum” - Suceava; „Agora literară” - Cluj Napoca; „Armonii de toamnă” - Galați; „Astra” - Câmpia Turzii; „Septentrion” - Rădăuți; „Amurg Sentimental” - București s.a.

Publicat în antologiile: „Casa mea România Mare” - Antologia Centenarului Marii Uniri (1918-2018), Editura Napoca Nova, Cluj-Napoca; „Suave minuni înmiresmate”, Editura Napoca Nova; „Alburii sclipiri de stele”, Editura Napoca Nova; „Pași pe visele ierbiilor”, Editura Napoca Nova; „Premiile Eminescu”-Teiul de Aur și Teiul de Argint, 2017-2021, Editura Gee, Botoșani; „Fascinația deșertului”, Editura Târgu Mureș; „Stejar în țara Fagilor”, Editura Accent Prin, Suceava; „Drumuri de dor prin Țara Dragă”, Cernăuți, Editura MICTO; s.a.

Este membru activ la: „Liga Scriitorilor din România”, filiala Cluj Napoca; „Societatea pentru Cultură și Literatură Română în Bucovina” (S.C.L.R.B.); Cenaclul Literar „Artur Sivescu” din Cluj Napoca; Cenaclul literar „Ion Apostol Popescu” din Gherla.

Aprecieri și recompense

Pentru strădania sa de a cunoaște, și a scrie despre tot ce-l înconjoară, nu sunt puține aprecierile elogioase, concretizate prin diverse diplome. Putem astfel să amintim: „DIPLOMĂ DE SUFLET”, acordată la Salonul Bucovinean de Carte, ediția I-a, Rădăuți, 15.01.2020; „DIPLOMĂ de MERIT”, 5 octombrie 2019, acordată celor activi indiferent de vârstă; „DIPLOMĂ DE MERIT”, Acordată de ASOCIAȚIA CULTURALĂ GEEA.ro, pentru ieșirea în lume a cuvântului de sub pana scriitoricească; „DIPLOMĂ DE EXCELENȚĂ”, acordată de Liga Scriitorilor din România, la 28 februarie 2019; „PLACHETĂ DE ONOARE”, acordată de municipiul Gherla, 2016 s.a.

Nicolae Dan Fruntelată, care nu de mult ne-a părăsit pentru a merge în lumea veșniciei, a consemnat un autograf (...) „Prietenului Nicolae Suci de Gherla, care gândește și crede la fel ca mine”, iunie 2021, pe cartea „Boabe de piper crud”, ce i-a acordat-o emoționat.

A primit nenumărate aprecieri, de la o serie de scriitori, mulțumindu-ne a-i aminti pe câțiva dintre aceștia: Nicolae Dragoș, acad. Vasile Tărățeanu (Cernăuți), Tudor Nedelcea, Nicolae Dabija (Chișinău), Mihai Maxim, Magda Ursache, Emil Borodină (actor), Hajdu Gyoza, Ileana Rus, Iuliana Gorea Costin (ambasador al Republicii Moldova), Doru Vidrașcu, Ion Andreiță și mulți alții. Să concretizăm câteva din aprecierile celor care-l cunosc și-i apreciază de asemenea creația literară:

Doru VIDRAȘCU, scriitor, poet, eseist și cronicar: (...) Nicolae Suci, nu se consideră, din modestie, scriitor, ci doar un pasionat (...) a strâns, din pelerinajul său, ca într-un sipet, zestrealui de amintiri, pe care o dăruiește tuturor cititorilor. (...) nu uită că „românul s-a născut poet”, cum scria Vasile Alecsandri, și, ca un fiu al localității Gherla, se simte angrenat cu gând și suflet în activitatea cultural-literară a orașului, dorind să fie în primul rând un prieten al semenilor săi (Flacăra-lui Păunescu nr.5 din 10 februarie 2023).

Ion ANDREIȚĂ, poet, scriitor, eseist și cronicar: (...) Niculae Suciu este de profesie, cititor în palma cuvântului (...). La cei 80 de ani trecuți, rar publicație -- carte, revistă, ziar - - să-i ajungă în prejmă și să nu poposească sub privirea sa iscoditoare. Când i-a plăcut \ îi place ceva, scoate plaivazul; subliniază, notează, conspectează; face rost de adresa autorului și-i scrie impresia sa (...) cu observații pertinente (...). Așa s-a întâmplat și cu mine (...). Corespondenții lui Niculae Suciu sunt din cele mai diverse domenii și activități, dintre care mulți din sfera largă a culturii. (...) a găsit motive, pe parcursul scrisorii, să stăruie, cu judecăți pertinente, luându-mă drept martor, asupra unor aspecte din opera Mitropolitului Bartolomeu Anania și a lui Tudor Arghezi.

(...) Natura complexă, subtilă, a relației lui Niculae Suciu cu autorii și cărțile lor, o bine descifrează un interlocutor al său. ziaristul Ion Constantinescu („cu peste 40 de ani de gazetărie). Cel mai concludent exemplu de dragoste față de carte, întâlnit de semnatarul acestor rânduri mi se pare cel al domnului Niculae Suciu, care nu doar se grăbește să lectureze cărțile, care consideră că merită această „osteneală”, ci după citirea acestora, găsește timp pentru a adresa, în scris, câteva cuvinte autorului.

Preot **Iulian Paul ISIP**, protopop de Gherla: Dl.Niculae este un căutător al adâncurilor. Spun unii despre dânsul că este un mare patriot, cred că-și iubește țara și au dreptate.Însă personalitatea dânsului este mult mai complexă decât atât. El iubește omul. (...) Are o smerenie constitutivă și neprefăcută. Trăiește cu intensitate bucuriile și necazurile celor de lângă el. Nu este indiferent la mutațiile care se produc în societatea noastră. Îl deranjează fățărnicia, dezbinările și premeditata strategie a unora de a strica comunitatea dintre români, fie ei de naționalități diferite. Dânsul ar fi sacrifice orice în schimbul binelui suprem. Domnul Niculae poate să fie o paradigmă a omului care aduce schimbarea.

Petru LECHINȚEAN, scriitor, membru al Ligii Scriitorilor din România: Trăiește înfrigurat și lacom de timp, iubind fără limită cultura laolaltă cu dragostea arzătoare de a trăi cu orice preț, deopotrivă cu rațiunea lui lucidă. Un om cu mare spirit de discernământ „miroase” cărțile care sunt în armonie cu sufletul lui. Literatura reprezintă pentru Niculae Suciu, o formă de cunoaștere (...). Spre lauda, mândria și satisfacția domnului Niculae Suciu, prin intermediul actului cultural, a avut o relație specială cu marele om de cultură, poet,scriitor și politician Adrian Păunescu. (...) Literatura reprezintă pentru Niculae Suciu o formă de cunoaștere și iată, de comunicare, prietenie și loialitate.

Maria TOACĂ, scriitoare-Cernăuți: Venerându-i pe creatorii de valori naționale, conștient de modesta sa înclinație lirică, Niculae Suciu, „își permite să păcătuiască” cu poezia fără a pretinde erarhia poezilor. Își exprimă în versuri sentimentele patriotice, admirația față de oamenii care fac ceva bun pentru țară, dragostea față de ființele apropiate.

Mihai CĂTRUNĂ, grafician, Redactor revista „Eminesciana”-București: Niculae Suciu este un om deosebit, dar, înainte de orice, este un mare,mare patriot. „Flacăra lui Păunescu” (revistă cu care colaborează constant și în prezent) arde la fel de puternic la el în inimă, așa cum a ars și în inima marelui Poet, pe care de altfel, l-a cunoscut, l-a admirat și chiar i-a devenit prieten. Niculae Suciu se află într-o simbioză cu pământul străbun („Suntem ca plopul, legați de pământ/ Avem cu țărâna un legământ!”) dar și cu oamenii pe care pământul i-a crescut, în special cu cei din lumea literaturii. Se completează minunat împreună cu soția

sa, Ioana, pe care o descrie ca fiind „Trandafirul dintr-o mie,/ Boboculcel mai minunat/ Pe care soarta mi l-a dat !”.

Eugen BURGHELEA, scriitor, eseist și poet: Ardelean cu rădăcini adânci în solul sentimentului peren și frumos al iubirii de neam și de țară, scriitorul Niculae Suciuc impresionează prin claritatea cuvântului scris, prin măiestria și căldura cu care își încrustează în pagini ideale și portretele personajelor sale (...). Romantic îndrăgostit de poezie, își împodobește scrisul, chiar și în proză, cu metafore plastice și mereu surprinzătoare, așa cum strălucește, mai ales, în volumul cu un titlu atât de poetic intitulat „Pelerin pe cărări de suflet”. Cu certitudine, puțini scriitori români sunt atât de cunoscuți, îndrăgiți și apreciați ca Niculae Suciuc, deopotrivă, în Transilvania, Moldova, Basarabia, Bucovina de Nord și Oltenia, tocmai datorită creației sale polivalente, sincere și adevărate.

Iulian PATCA, Președintele Ligii Scriitorilor din România - Filiala Cluj, Redactor șef al revistei „Agora literară”: Înainte de a fi un fenomen, demn de admirație și prețuire, Niculae Suciuc este un exemplu. Ca „pelerin pe cărări de suflet”, el este și reporter sentimental și un „cititor fără asemănare”. Energia și clar viziunea cu care se manifestă, în spațiul revuistic de toate nuanțele sunt impresionante. Opiniile lui pertinente, exprimate cu talent și mult bun simț, conving cititorul și-l îndeamnă la reflecție. El este un scriitor atipic în vremurile de azi, însă capabil încă de mari surprize.

Alis NICULICĂ, șef secție „Biblioteca Bucovinei” – Suceava: Naște neamul românesc oameni cu suflet ales, care vibrează la fiecare rostire a graiului matern și la fiecare lacrimă ce nu încetează să mai curgă pe sufletul greu încercat al semenilor. Unul dintre aceștia se află la Gherla Clujului, ardelean prin ale cărui vene curge ca un șuvoi sângele strămoșilor săi, căliți în lupta pentru păstrarea nealterată a graiului și credinței străbune. Căci numai un astfel de OM se poate apropia mai bine de sufletul bucovinenilor, și ei greu încercați de istorie. Domnul Niculae Suciuc, un cititor fidel al scrisului bucovinean, s-a atașat iremediabil de spațiul în care se odihnesc rămășițele pământești ale celui mai mare voievod român Ștefan Cel Mare, unde s-a cântat pentru prima dată „Balada” și unde jertfa de sânge continuă, din păcate, și azi, fără oprire, în plânsul fără margini al mamelor și soțiilor îndurerate.

Fire deschisă, comunicativă, sinceră, Niculae Suciuc a câștigat repede inimile cărturarilor bucovineni, legând strânse și dragi prietenii cu oameni aleși, acărora operă o caută mereu, pentru a fi mereu la curent cu toate noutățile editoriale. Niculae Suciuc publică mult, în diverse periodice, despre Bucovina și oamenii săi (fără a ține cont de granița politică ce împarte în două acest pământ românesc). O parte dintre aceste materiale sunt cuprinse în volumul său „Pelerin pe cărări de suflet”. Este o carte de suflet ce reflectă preocupările lui Niculae Suciuc și care trebuie să se regăsească în bibliotecile publice, mărturie în timp despre vremurile de azi. Un OM rar, un suflet ales, Niculae Suciuc este un bun român și un atent observator al vremurilor pe care le trăim.

Geo CIOLCAN, scriitor și poet: Niculae Suciuc nu scrie la întâmplare. Dragostea lui epistolară este generată de dragostea de citit (...) poate o surpriză pentru cei din afara cercului său de cunoștințe, dar, pentru mulți, era un lucru preconizat și așteptat cu un legitim interes. Ceea ce era firesc --un fel de translație naturală de la citit la scris-- s-a întâmplat:

„cititorul fără de asemănare” a devenit un scriitor fără de asemănare, dacă evidențiem ineditul devenirii lui Nicolae Suciul la titulatura de autor de cărți, și, așa cum scrie pe o carte de vizită: „Membru” Liga Scriitorilor Români.

Extrase din creația literară

...Și a început iar să mă doară
Dorul tău, dorul de țară,
Visul asortat cu amintiri,
Glazurat cu primele iubiri:

A mamei ce m-a alăptat,
A gliei ce m-a suportat,
A țării ce m-a educat
Să-i fiu străjer neaplecat.

...Și a început iar să mă doară
Dorul tău, dorul de țară,
Visul asortat cu amintiri,
Glazurat cu primele iubiri:

A mamei ce m-a alăptat,
A gliei ce m-a suportat,
A țării ce m-a educat
Să-i fiu străjer neaplecat.

(din poezia **SÂMBURE DE DOR**)

Pentru dragostea de țară și de neam,
Tricoloru-n sânge-l am
Și cele trei culori de-o veșnicie
Le port în suflet, dragă Românie !

(din poezia **ÎN SUFLET, ROMÂNIA**)

Clipa mea mai fericită
Ca laic și ascuțitor
A fost sosirea mea dorită
Și-ntâlnirea c-un odor.

Când vei trece iar Carpații,
Ca să poposești la Cluj,
Nu uita că mai sunt alții
Și la Gherla, lângă Cluj !

(din poezia **OCHII**)

Am nopți cu somnul lin
Și nopți mai agitate,
Am nopți cu visul plin
De fapte re-nviate.

Mă visez în altău nimb,
cu „Un om pe niște scări”.
Secvențele mereu se schimb,
La vrerea unor reporteri.

Din tot ce-ai scris,
În suflet rădăcini s-au prins,
Ca-n „Dulcea viața mea de neatins”
Și „Încă viu” în visuri îmi ești „Sfincx”.

Te visez ținând de mână fata
Cu dulce alint zicând cu drag
„Frumoasa lui Tata!...”,
Când începea să urce peste prag.

„Până la capăt” al zilelor mele,
Doresc eu visuri cuminiți
Să se împlinească dorințele tale
Din „Rugă pentru părinți”.

(poezia **EȘTI ÎN VISUL MEU**, Cu sufletul
cernit, lui Adrian Păunescu)

Nimbul de la Cel de Sus
A luminat o clipă harul
Frumoasei mame, ce-a adus,
Prin zămislire, rodul, darul.

Odorul cel mai minunat,
Ce două inimi a legat
Și-a luminat taina iubirii
Cu ochii mari ca trandafirii.

(din poezia **MAMEI**)

Se prelinge pe obraz
De-atâta bucurie,
Văzând iubirea dintre frați
Legendă din trecut și încă vie.

Rar se-ntâmplă, dar la mine-i unicat
Și m-a marcat pentru vecie
Acel izvor de dragoste ce-i nesecat
Și-a fost sădit de mama în pruncie.

Ce fericiți se simt acești copii ai mamei
Ajutându-și fratele în suferință
Și care, cu stoicism, în ciuda dramei,
Îi spune mamei: „Mă fac bine! Am voință.”

(din poezia **CELOR PE CARE-I STIMEZ**)

De mic copil eu m-am jucat
De-a mama și mireasă
Și nu vorbesc cu un păcat;
Dar vreau să fiu aleasă.
Mireasă eu doresc și vreau
Să-mi fericesc alesul

(din poezia **DORINȚĂ**)

Tot am stat și m-am gândit
La multe flori de-asemuit.
Mi-a venit în minte,-n fine:
Nicio floare nu-i ca tine !
Culori de flori și curcubeu,
Toate sunt în chipul tău.
E și zâmbet enigmatic
Și acolo singuratic.

(din poezia **DRAGOSTE NESPUȘĂ**)

Copii născuți am fost și noi,
Opt la număr, pentru doi
Părinți ce-aveau să ne crească
Pentru muncă, nu de pus în glastră.
Copilăria grea, cu lipsuri și război
Și crunta secetă a venit la noi
Și nu era nimic de mâncare;
Mureau și oameni, mureau și animale.

(din poezia **AMINTIRI LA 80 DE ANI**)

Ea este pentru mine
Trandafirul dintr-o mie,
Bobocul cel mai minunat
Pe care soarta mi l-a dat !

(din poezia **IOANA**, soției mele)

....Scriu foarte mult, chiar și comentarii la articolele din ziar (...). Acum începe o „epopee” de dorințe și împliniri datorită dragostei și bucuriei de a citi cât mai mult și de a onora autorii cu o mică sinteză, după lecturare, în care sunt expuse opiniile, aprecierile și mulțumirile mele pentru truda, nu foarte ușoară, de a scrie respectiva carte. (...) Domnule Gavril Moisa, veți fi singurul cunoscător al frământărilor mele pe mai multe planuri, pentru că eu „fac și tac” fără zgomot în jurul meu... (din mărturisirile lui **Niculae Suci**, Gherla, 01.10.2017)

Simt o bucurie de a așterne câteva cuvinte, prin care să aduc mulțumirile mele, pentru a expune în cadrul Cenaclului literar „Artur Silvestri”, câteva din multele discuții avute cu poetul Adrian Păunescu. (...) Gestul dumneavoastră, domnule Țene, de a-mi ține microfonul în tot timpul expunerii, îl consider un gest părintesc de a ajuta și încuraja un

novice, un cititor. Și mai mult, ați arătat asistenței sentimentele umane care vă definesc în activitatea de inițiere și promovare ce bat la ușa creației. (din mărturisirile lui **Niculae Suciu**, 01.11.2017)

Stimată doamnă profesoară ! Vă mulțumesc pentru „Doroteia, satul meu drag”, cu amintirile și conținutul enciclopedic (...). Sunt stăpânit de dorința de avă mulțumi personal pentru cărțile primite și de a săruta mâna celei care, plină de har, redă în paginile acestei cărți dorul „românesc” de locurile natale, de oameni și de apa Suhei. (...), privesc fotografia care poartă inscripția „Clipe de destindere împreună cu sptia mea Livia”, mă gândesc, doamnă Livia Ștefan, cu câtă demnitate ați reprezentat chipul femeilor din România înstrăinătate, frumusețea chipului și a sufletului, inteligența, bunătatea, dragostea -- toate se văd și se simt în zâmbetul angelic din poză. (din mărturiile epistolare publicate)

Stimate domnule Hajdu Gyozo. Suntem bucuroși și vă mulțumim de activitatea prodigioasă în varii domenii la frumoasa, respectabila și meritata vârstă de 88 de ani. Prietenia frățească, între scriitorul maghiar și patriotul român Hajdu Gyozo și unicul Adrian Păunescu, va deveni legendă vie (...). Volumul „Adrian Păunescu a fi pe 27decembrie a.c. (2016) în cadrul Cenaclului „Punți de lumină”, demonstrează din nou, dacă mai era cazul, prietenia trainică „până când moartea ne va despărți”, dintre un maghiar și un român, doi literați de excepție. (din mărturiile epistolare publicate)

Domnule profesor Kolea Kureliuk, regret că nu sunt înzestrat de ursitoare cu darul creației să pot transforma acest volum de poezii în proză, pentru ca cititorii să afle că pe acest pământ românesc, există dragoste care poate să rivalizeze oricând cu celebrele scrieri, cu precizarea că este reală și nu ficțiune a autorilor de pe alte meleaguri. (din mărturiile epistolare publicate)

Să fiu aici în mijlocul dvs. este „mai mult decât în visul meu”. Am acceptat invitația părintelui protopop Iulian Paul Isip, ca o îndatorire morală (...) și îndemnul transmis cu har de către dvs. pentru întărirea credinței în Dumnezeu, apărarea ortodoxiei, buna înțelegere între oameni, respectul și dragostea pentru valorile naționale, pentru limba „ca un fagure de miere”, și pentru Țara în care m-am născut. (din mărturiile epistolare publicate)

Stimate Domn Octavian Bivolaru. Simt nevoia să vă scriu după o noapte în care am răsfoit „Cartea sentimentelor: Durerea Memoriei”, partea a II-a, primită cu ozi înainte, prin amabilitatea doamnei Maria Toacă și afiului Iulian (...). Citind articolul „Cu ce au greșit Românii din Bucovina că au rămas orfani de mamă?”, al doamnei Felicia Nechita Toma de la pag.184, am aflat că sentimentul de apartenență la națiunea română se manifestă pregnant în sufletele celor prizonieri (...) (din mărturiile epistolare publicate)

Stimate Domnule Vasile Tărățeanu. Lacrimile dumneavoastră sunt împletite în dor, dar ochi vă plouă cu lumină la gândul și vrerea întregirii neamului. S-au îndepărtat speranțele, s-au amplificat dorințele și s-au micșorat „darurile” pe care legitim le solicitați. Aveți harul luptătorului, sentimentul patriotic și dorința de a avea țara în țară. Revoltat, umilit, dar nu înfrânt, ridicați stindardul reîntregirii pe care-l urmează „Cei ce au țara în sânge./ Știu a o cânta și-o plânge”, fiindcă „Vis de țară-i înfioară/ Doar pe cei de dinafară”. Susțineți acest

deziderat peste tot și oricând se ivește ocazia, spunând: „Atâta timp cât steaua-mi/ în ceruri triste arde/ Eu nu rostesc cuvinte./ ci-nflăcărez stindarde”. (din mărturiile epistolare publicate)

În Ardeal, patrioții care au luptat și realizat Unirea cea Mare, ne-au lăsat amintirea zbaterii pentru un ideal. Un secol de independență și libertate a fost prea puțin pentru ca patriotismul să se sedimenteze în conștiința noilor generații, neîncetând, ba chiar amplificându-se pretențiile maghiarilor, pe care le trâmbițează și cozile de topor, de realipire a Transilvaniei la Ungaria, nerecunoscând prevederile Tratatului de la Trianon, pe care-l consideră caduc. În acțiunile revanșarde, maghiarii sunt spijiniți de vânzătorii de țară, pe care statul maghiar îi decorează. (din mărturiile epistolare publicate)

Iubesc Bucovina. O stea călăuzitoare mi-a jalonat repere; pașii au încetinit, iar sufletul a absorbit imagini de basm ale locurilor, făuritorii de minuni pentru veșnicie pe pământul udat cu lacrimi și sânge. Am întâlnit oameni care își iubesc glia străbună, o slujesc cu aceeași râvnă și iubire, cu multă credință pentru dănuirea peste veacuri a numelui ei. (din „Pelerin pe cărări de suflet, pag. 98)

Dintre mulții oameni deosebiți și scriitori, cărora le-am lecturat cărțile, cu origini bucovinene, aş aminti de bucovineanul născut în satu lBold, localitate ce se află sub apele liniștite ale lacului de acumulare de la Stâncă-Costești, profesorul, doctor în filologie, licențiat al Facultății de Limbi Romanice, diplomat și poliglot, Mihai Maxim, cu domiciliul actual în București.

Portret literar, realizat de **Gheorghe P. ȚICLETE**,
scriitor, eseist și jurnalist, membru UZPR)